

BILAG

Til Forretningsudvalget 17. september 2013

Regeringens udmeldinger i forslag til landsplanredegørelse 2013 vedr.:

Dato 30-08-2013

Sagsbehandler Anne Justesen

AnnJut@ru.rm.dk

Tel. +45 7841 1142

Sagsnr. 1-34-76-1-13

Forventninger til regionernes og kommunernes planlægning**1. Vækst, grøn omstilling og udvikling i hele landet**

Regionerne skal i dag i den regionale udviklingsplan beskrive den ønskelige udvikling for regionens byer, landdistrikter og udkantsområder. Evalueringen af kommunal-reformen peger på, at den regionale udviklingsplan indholdsmæssigt har levet op til lovgivningen, men ikke har tilstrækkelig gennemslagskraft.

Regeringen vil derfor samle den regionale udviklingsplan og den regionale erhvervs-udviklingsstrategi i en ny regional vækst- og udviklingsstrategi. Målet er i endnu højere grad at skabe fundamentet for en sammenhængende indsats for vækst og udvikling i regionerne.

Kommunerne har mulighed for, som det blandt andet er sket på Fyn, at indgå i samarbejder om strategisk fysisk udviklingsplanlægning for deres område, hvor det findes relevant.

Kommuner kan se bosætning af pendlere som en mulighed for byer og egne, som ikke ligger for langt fra de største byer. For byer og egne i større afstand fra de største byer må hovedprioriteringen være lokal erhvervsudvikling.

2. Danmark i en nordisk og europæisk kontekst

Regeringen opfordrer regioner og kommuner til i samarbejde med deres partnere at understøtte den erhvervmæssige nytte af Interreg-programmerne for Østersøen, Nordsøen og af programmerne for de grænseregionale samarbejder.

Øresundskomiteen udarbejdede i 2010 i samarbejde med regionerne den Øresunds-regionale Udviklingsstrategi. Visionen for Øresundsområdet kan følges op på begge sider af Sundet, bl.a. ved at regionale og kommunale myndigheder bidrager til at skabe gunstige rammebetingelser i området.

De mange funktionelle bånd på tværs af den dansk-tyske grænse kan følges op med en fælles udviklingsplanlægning.

3. Grøn omstilling, klimatilpasning, ressourcer og grøn energi

I forbindelse med klimatilpasning er det kommunerne og staten, der har myndighedsopgaven. Fx skal kommunerne lave en klimatilpasningsplan. *Regionernes strategier og initiativer bevæger sig på et mere overordnet niveau. Regionerne kan derfor i relevant omfang sætte fokus på klimatilpasning og ressourceeffektivitet, hvor det kan ses i sammenhæng med den regionale erhvervsudvikling.*

Kommunerne skal udarbejde klimatilpasningsplaner, der indeholder en kortlægning af risikoen for oversvømmelse, og må i deres planlægning indrette bebyggelserne, så de bedst tåler det fremtidige klima. Det er aftalt mellem regeringen og KL, at klimatilpasningshandleplanen indarbejdes direkte i kommuneplan 2013 eller som et tillæg hertil.

Det er som en del af kommuneaftalen i foråret 2012 mellem regeringen og KL aftalt, at kommunerne løfter investeringerne i klimatilpasning af spilledevandsområdet med 2,5 mia. kr. i 2013.

Det er vigtigt, at nabokommuner samarbejder om planlægning for klimaforandringer. Det gælder fx planlægningen for større mængder regnvand, hvor myndigheder med interesser i samme afvandsområde kan gå sammen om en fælles planlægning. Samtidig kan kommunerne tilstræbe, at de løsninger der vælges i størst mulig grad understøtter målene om opnåelse af god økologisk tilstand i det danske vandmiljø.

Miljøministeriets rejsehold har til formål at vejlede kommuner og forsyningselskaber i arbejdet med klimatilpasning. Oplysninger og værktøjer er samlet på Miljøministeriets klimatilpasningsportal.

Regeringen forventer, at kommunerne løser opgaven med at planlægge for nye områder til vindmøller med henblik på at nå målene i energiaftalen. Regeringen forventer ligeledes, at kommunerne arbejder for en strategisk energiplanlægning. Kommunerne har ansvaret for planlægning for biogasanlæg. Det er i landdistrikterne gyllen findes, og det skaber grundlag for lokale arbejdspladser i landdistrikterne. Den tidligere miljøminister indgik i 2010 en aftale med KL om, at kommunerne vedtager mindst 50 kommuneplan-tillæg for større fælles biogasanlæg inden kommuneplanrevisionen 2013. Regeringen forventer, at kommunerne løser denne opgave. Det er målet, at den kommunale planlægning for beliggenheden af arealer til fælles biogasanlæg vil sikre mulighed for etablering af det fornødne antal biogasanlæg. Det giver landbrugserhvervet og øvrige interessenter mulighed for på et tidligt tidspunkt at orientere sig om mulighederne for en hensigtsmæssig placering.

Regeringen forventer desuden, at kommunerne gennem deres byplanlægning og byens infrastruktur understøtter lokalt erhvervsliv og bidrager til at mindske drivhusgasudledningerne og luft- og støjforureningen fra transporten, herunder fremmer energi- og miljøeffektive køretøjer.

- Kommunen kan fremme grønne transportformer gennem forbedret infrastruktur og fremkommelighed for cyklister, fodgængere og den kollektive trafik. Det kan bl.a. ske ved at etablere cykel- og gangstier. I de største byer kan kommuner endvidere overveje at etablere "grønne bølger" for cykler og cykelparkering. Samtidig kan kørebaner og trafiksignaler, hvor busser prioriteres frem for anden trafik, etableres de steder, hvor det er hensigtsmæssigt ud fra en samlet betragtning af hensynene til trafik, miljø og lokalt erhvervsliv. Generelt kan kommuner bidrage gennem lokalplaner til at sikre stationsnær byudvikling, byfortætning og funktionsintegration, dvs. samle boliger, arbejdspladser og detailhandel.
- Kommunerne kan bidrage til at sikre pladsmæssige muligheder for opstilling af ladestander til elbiler.

4. Udviklingen i hovedstadsområdet

Regeringen forventer, at kommunerne i hovedstadsområdet arbejder aktivt for, at Fingerplanens grønne kiler kan udnyttes til friluftsmål, og at der bliver skabt adgang til disse på tværs af kommunegrænserne.

Hovedstadsområdet grønne kiler skal fortsat bidrage til bedre luftkvalitet og nem adgang til store sammenhængende fritidsområder i nær kontakt med bykvartererne.

Kommunerne skal vurdere, om Fingerplanens grønne kiler og grønne bykiler bør indgå i deres klimatilpasningsplan. Er det tilfældet, skal strategien udformes, så anvendelsen til klimatilpasning bidrager til at styrke de grønne områders rekreative kvaliteter.

Regioner kan i relevant omfang understøtte Fingerplanens strategier for erhvervs- og boliglokalisering, udbygning for de grønne kiler og grønne bykiler samt for udbygning af regionalt sammenhængende stier.

Regeringen forventer, at kommunerne prioriterer byomdannelse frem for nye byer på bar mark og prioriterer planlægningen af de stationsnære områder. De stationsnære områder skal have bymæssige kvaliteter og aktiviteter, som kan sikre et levende bymiljø og skaffe flere brugere til den kollektive transport.

Regeringen forventer, at kommunerne giver mulighed for en trafikalt velfungerende hovedstad: kollektiv transport, flere cyklende, flere fodgængere og bedre parkeringsfaciliteter ved stationerne. Der skal sættes fokus på at håndtere klima- og miljøudfordringerne og undgå trængsel i hovedstadsområdet.

Forventninger til kommunernes planlægning

1. Byerne – på vej til bæredygtighed

Regeringen forventer, at kommunerne medvirker til at udvikle byerne på en bæredygtig måde, som samtidig sikrer de bedst mulige rammer for erhvervsudvikling.

Ældre og nedslidte by- og erhvervsområder kan fornyes eller omdannes. Nuværende byarealer kan genbruges, så der skabes attraktive byer med gode rammer for både erhvervsliv og befolkning. Ved omdannelse og udvikling af eksisterende byområder kan eksisterende bevaringsværdier i områderne med fordel genanvendes, fx bevaringsværdige bygninger og bystrukturer, og dermed give områderne kvalitet og diversitet.

Regeringen forventer, at kommunerne sætter fokus på at skabe nye grønne og blå oplevelser i byerne. Planlægning af byens rum kan også skabe steder og forløb i byen, der indbyder til aktiv leg og idræt for både børn og voksne.

Efter genindførelsen af tilskudsordningen til offentlig bynær skovrejsning kan kommuner og andre offentlige myndigheder igen få halveret udgiften til at plante skov. Regeringen forventer, at kommunerne medvirker til at sikre den klare grænse mellem byerne og det åbne land. Byerne skal som hovedregel vokse inde fra og ud. Regeringen opfordrer desuden kommunerne til at arbejde for, at byerne moderniseres og genanvender tidligere byområder, så tempoet i væksten af byernes areal falder.

Fortætning kan bidrage til at modvirke klimaforandringerne og vil samtidig betyde, at mest muligt areal fastholdes til fødevarerproduktion, energiafgroder og naturformål.

Regeringen forventer, at kommunerne med den fysiske planlægning søger at fremme udviklingen af levende bymidter, socialt alsidige boligkvarterer med en varieret boligsammensætning, så vi også i fremtiden har gode butiksmiljøer, levende og velfungerende byer spredt over hele landet. Regeringen forventer endvidere, at kommunerne bruger den fysiske planlægning og mobilitetsplanlægningen til at understøtte fodgængere, cykler, kollektiv trafik og miljø- og energieffektive køretøjer og derved bidrager til at reducere drivhusgasudledningerne og medvirke til ren luft og mindre støj i byerne.

2. Landdistrikter i udvikling

Kommunen kan udarbejde en strategi for udvikling af stedbundne potentialer, udarbejde en helhedsplan for de fysiske strukturer, der er nødvendige for udnyttelsen af potentialerne og inddrage de stedbundne potentialer i kommunens øvrige planlægning og aktiviteter.

Kommuneplanlægningen kan understøtte udvikling i landdistrikterne og tage stilling til, hvilken funktion landdistrikterne i netop deres kommune skal have i fremtiden. Der kan i områder med tilbagegang blive brug for at prioritere rollefordelingen mellem landsbyer mv.

3. Det åbne land

Der skal planlægges for et ressourceeffektivt og grønt landbrug og for et landbrug i vækst og udvikling. Landbruget, skovbruget, gartnerierne og muligheden for at udvikle

disse virksomheder skal indgå i den samlede afvejning af interesserne i det åbne land, herunder hvordan landbrugets store anlæg og bygninger indpasses i landskabet.

Der er brug for en sammenhængende landbrugsplanlægning, hvor der findes plads til store husdyrbrug og fælles biogasanlæg, ligesom der, skal sikres tilstrækkeligt areal til et økonomisk bæredygtigt landbrug.

Beskyttelsen af naturområder, landskaber, kulturhistorie og drikkevand skal sikres gennem kommunernes planlægning. Der skal planlægges for et mere varieret landskab med sammenhængende naturområder, så dyr og planter kan sprede sig. Det kan blandt andet ske ved at binde søer, over- drev, moser, enge og skov sammen med grønne korridorer eller lade områderne indgå i større sammenhængende områder.

Planlægningen skal gøre Danmarks natur mere robust over for følgerne

af klimaændringer, ligesom planlægningen skal bidrage til opfyldelsen af 2020-målet om at stoppe tabet af biodiversitet.

Regeringen forventer, at kommunerne gennem kommuneplanlægningen understøtter arbejdet med at beskytte og forvalte de værdifulde landskaber. For at undgå, at vores værdifulde landskaber fragmenteres, skal kommunerne i deres planlægning udpege større, sammenhængende landskaber, så der kan laves landskabsforbedrende tiltag i de potentielt værdifulde landskaber.

Naturen og landskabets tilgængelighed for beboere og turister er fortsat vigtig. Det handler blandt andet om at sikre og udbygge muligheden for adgang for gående, cyklister og ryttere.

De åbne kyster skal friholdes som væsentlige natur- og landskabsressourcer og som attraktive kvaliteter til brug for rekreative formål og for en fremtidig turisme.

Kystnærhedszonen er en planlægningszone. Ny bebyggelse skal indpasses, hvor de ikke forringer oplevelsen af kystlandskabet.

Kommunerne skal i deres fysiske planlægning tage hensyn til områder med særlige drikkevandsinteresser (OSD) samt indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse områder. Disse arealer skal så vidt muligt friholdes for udlæg af arealer til byudvikling. Der kan dog placeres boliger og mindre grundsvandstruende virksomheder og anlæg i OSD og indvindingsoplande, herunder Nitratfølsomme Indvindingsområder (NFI), hvis området er kortlagt, og der er tilstrækkeligt redegjort for både planbehov og grundvandsbeskyttelse.

Planlægningen skal medvirke til at sikre en forskel på by og land og en klar grænse mellem områderne. Der bør i højere grad tænkes landskabs- og naturforbedringer, kulturmiljøværdier, arkitektur og adgangsmuligheder ind i vilkår for tilladelse til forandringer af det åbne land, også i byudviklingen, så tab af landskab og natur bliver kompenseret.